

Ting. Thi det Punkt, hvor Adskillelsen finder Sted, er jo netop det, hvorvidt man under disse overordentlige Forhold finder sig beføjet og berettiget til at gøre Ændringer i Kapitelstaksten for 1914. Det er jo det, som Lovforslaget i sin Tid gik ud paa. Det er ganske vist i nogen Grad forandret i Folketinget, men det, Forslaget var bygget paa, var, om ikke de overordentlige Forhold i Øjeblikket netop begrundede, at man rettede Kapitelstaksten for dette Aar. Da jeg imidlertid ikke har nogen stor Tro til, at vi her under de fortsatte Forhandlinger i dette høje Ting kan komme hinanden nærmere, er der ikke megen Anledning til at forlænge Diskussionen ved denne Lejlighed ved at genoptage den Forhandling, som vi havde ved første Behandling. Det staar for mig saaledes, at det er umuligt at faa Regeringens og Folketingets Syn og Flertallets Syn i denne Sag til at falde sammen. Jeg gaar ud fra, og kan vel temmelig sikkert gaa ud fra, at de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalgets Flertal, vil blive vedtaget i dette høje Ting, og jeg har altsaa kun det Haab tilbage, at Forslaget, naar det sendes tilbage til Folketinget, vil faa en bedre Skikkelse der, og at det høje Landsting da, naar Forslaget vender tilbage hertil, vil kunne slutte sig til det.

Den ærede Ordfører (Godskesen) udtalte nogen Tvivl om, hvorvidt den højt-ærede Kultusminister var berettiget til at suspendere de Kapitelstakster, der er ansatte. Det er dog vel en given Ting, at Kapitelstaksten skal være rigtig, og naar det bliver oplyst fra Ministeriet, at der maa være en Fejl et eller andet Sted — og det er slet ikke saa urimeligt at tænke sig, at en saadan kan indløbe, da det er første Gang, vi har haft Maksimalpriser —, saa var det efter min Mening ganske berettiget, at man forsøgte at faa rettet disse Fejl. Hvad vilde man sige, hvis man nu havde ansat en Kapitelstakst, som det senere viste sig var ganske forkert? Var det ikke bedre i Forvejen at faa rettet den Fejl? Naar nu Statistisk Département har gennemgaaet Materialet, skal det vise sig, hvor store disse Fejl er, og hvordan de er begaaede, og saa antager jeg, at vi bliver enige om at rette de Fejl, som vi straks saa var til Stede,

før man begynder at betale efter Kapiteltaksten.

Af de stillede Ændringsforslag skal jeg ikke omtale Nr. 1 og 4, som foreslaar, at §§ 1 og 2 skal udgaa, men derimod Nr. 5, hvor der foreslaas en Lempelse i de Regler, som Lovforslaget indeholdt med Hensyn til Ydelser, som skal betales in natura. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at indføre denne Lempelse. Der er jo i denne Sag to Parter, og man faar Indtryk af, at dette høje Ting særlig har Øje for den ene Part, for, at man ikke i nogen som helst Henseende gaar Nyderne for nær. Hvis man bibeholdt den Bestemmelse i Forslaget, som det er kommet her op, at man fik Valg imellem enten at betale in natura eller efter Kapitelstakst med Hensyn til Efteraaret, saa tror jeg ikke, at der skete nogen stor Uret for den Nyder, som faar Ydelsen efter den høje Kapiteltakst i Stedet for in natura.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 7, hvorefter de $\frac{7}{25}$, der skulde ydes fra Statens Side, ikke skulde beregnes efter Loven af 1903, men efter de nuværende høje Kapitelstakster, vil jeg sige, at det jo er en ret betydelig Forøgelse af Statens Tilskud; Tilskuddet bliver det dobbelte af, hvad det var, som det blev vedtaget nede i Folketinget. Det er ret mærkeligt, synes jeg, at man, naar man gaar til at forhøje Statens Tilskud, saaledes som det her sker, da slet ikke kommer til at tænke paa, om ikke det Tilskud, Nyderne skal have — hvad jeg ogsaa er enig i —, kunde deles mellem Staten og Nyderne. Saa havde dog dette Forslag været til at se paa. Jeg mener, at det Tilskud, der efter dette Ændringsforslag forlanges af Statskassen, overgaar, hvad man med Rimelighed kan forlange i dette Forhold.

Ændringsforslaget under Nr. 8 om en ny Paragraf betyder i og for sig ikke stort. Naar man i det hele taget skal give et Moratorium her, mener jeg, det havde været nok saa rigtigt, at det havde omfattet hele Beløbet, men jeg skal indrømme, at dersom det alene stod paa denne nye Paragraf og Forslaget i øvrigt kunde tiltrædes heroppe, som det er vedtaget af Folketinget, skulde denne Paragraf ikke skulle os.